ಶ್ರೀ ಮಂಗಳಗೌರೀ ಹಾಡು

ಪರಮ ಸಂತೋಷದಲಿ ಪತಿಯ ಪಾದಕ್ಕೆರಗಿ। ವರದ ಗಣಪತಿಗೆ ವಂದನೆಯ ಮಾಡಿ। ಹರನರಸಿ ಮಂಗಳಗೌರಿದೇವಿ ಕಥೆಯ। ನೊರೆವೆಬಲ್ಲಂತ ಸಜ್ಜನರು ಕೇಳಿ॥ 1 ॥ ಕೌರವೇಶ್ವರನು ಕುಟಿಲದಿಂ ಜೂಜನಾಡಿ ಪುರವ ಬಿಟ್ಟೋರಡಿಸಿದರೆ। ಪಾಂಡವರು ಅಡವಿಲಿ ವನವಾಸವನಾಚರಿಸುತ ದಿನವ ಕಳೆಯುತಿದ್ದರು ಹರಿಯ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ॥ 2 ॥

ಒಂದು ದಿನ ಹರಿಯು ಕಾಮ್ಯಕವನಕೆ ನಡೆತರಲು। ಬಂದರೆದುರಿಗೆ ಧೌಮ್ಯಮುನಿಸಹಿತಲೆ। ಬಂದು ಪಾಂಡವರು ಮುಯ್ಯಿಕ್ಕಿದರು ಹರಿಪಾದ। ದ್ವಂದ್ವದಲಿ ದ್ರೌಪದೀದೇವಿ ಸಹಿತ ॥ 3 ॥ ನಾರಾಯಣ ತಾನು ನಗುನಗುತ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮವ। ಮಾಡಿ ಅನುಭವಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಬಿಡದು। ಚಿಂತಿಸಬೇಡವೆನುತಿದ್ದನು ॥ 4 ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಉತ್ತಮ ವ್ರತವು ಯಾವುದು ಎಂದು। ನರಹರಿಯು ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ತಿಳಿದು। ಹರನರಸಿ ಮಂಗಳಗೌರಿದೇವಿಯ ವ್ರತವಾಚರಿಸೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸಾಧ್ಯವಹುದು ॥ 5 ॥ ಶ್ರಾವಣಮಾಸದಲಿ ಐದು ಮಂಗಳವಾರ ಈ ವ್ರತವು ಐದು

ವರುಷವಾಚರಿಸಲು। ಯಾರು ಮಾಡಿದರು ಮನಸಿನ ಸಿದ್ಧಿ ಹೌದೆಂದು ಭಾಮೆ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಹರಿನುಡಿದನಾಗ ॥ 6 ॥

ಯಾರು ಮಾಡಿದರು ಈ ವ್ರತದ ಮಹಿಮೆಗಳೇನು। ಏನು ಫಲವೆಂದು ದ್ರೌಪದಿ ಕೇಳಲು। ನಾನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು। ಮುನ್ನ ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶದೊಳಗೊಬ್ಬ ದೊರೆ ಇರುತಿದ್ದನು॥ 7 ॥ ರನ್ನೆ ಕೇಳು ಶ್ರೀಪಾದನೆಂಬೋ ನಾಮದಲಿ। ಸುವರ್ಣಾವತಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲಿ। ತನ್ನ ವಲ್ಲಭೆ ಕನಕ ಮಂಜುಳಸಹಿತಲೆ। ಚೆನ್ನಾಗಿ ಧರೆಯ ಪಾಲಿಸುತಿದ್ದನು ॥ 8 ॥

ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಅವನು ಮನದ ಸಂತಾಪದಲಿ। ಬಿತ್ತಿದಾ ಸಸಿಗೆ ನೀರಿಲ್ಲದಂತೆ। ಬತ್ತಿದಾಕೊಳದಂತೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಮರುಗುತ್ತಾ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಹರನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿದ್ದರು॥ 9 ॥ ಪರಮ ಹರಿಭಕ್ತರು ತನಯರಿಲ್ಲದೆ ಅವರು। ಮೃಡನ ಪೂಜಿಸುತಿರಲು ಅನುಗಾಲವು॥ ಹರ ತನ್ನ ಭಕ್ತರ ಮನದ ಚಿಂತೆಯ ತಿಳಿದು। ತಿರುಕನಂದದಲಿ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಬಂದನು ॥ 10 ॥

ಬಂದವನ ಕಾಣುತ್ತ ಕನಕಮಂಜುಳ ಮುತ್ತ। ತಂದು ಮೊರದೊಳಗೆ ಭಿಕ್ಷವ ನೀಡಲು। ಮುಂದೆ ನಿಂದ್ಹಾಕಿಗೆ ಹರ ತಾನು ಮುಟ್ಟದೆ। ತಂದು ಈಶಾನ್ಯ ಮೂಲೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದ್ದ ॥ 11 ॥ ಯಾವಾಗ ಬಂದರು ನೀಡುವಳು ಭಿಕ್ಷವನು। ಮಾರಹರ ಮುಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ಚೆಲ್ಲುವ। ಏನು ಕಾರಣವೆಂದು ರಾಯ ಬಂದರೆ ಅವಳ। ಭಾವವನು ಹೇಳಿದಳು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ॥ 12 ॥

ನಾಳೆ ಭಿಕ್ಷವ ನೀಡು ನಾನು ನೋಡುತಲಿಹೆನು। ಏನು ಕಾರಣವೆಂದು ಕೇಳು ಅವನ। ಹೀಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ ಕಳೆಯೆ ಮರುದಿನ। ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ಭಿಕ್ಷಾಯೆಂದನು॥ 13 ॥ ಬಂದವನ ಕಾಣುತ್ತ ಕನಕಮಂಜುಳ ಮುತ್ತ। ತಂದು ಮೊರದೊಳಗೆ ಭಿಕ್ಷವ ನೀಡಲು। ಮನದ ಸಂಶಯವೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿದರವನ। ತನಯರಿಲ್ಲದೋರ ಭಿಕ್ಷೆ ಮುಟ್ಟೆನೆಂದ ॥ 14 ॥

ಭಿಕ್ಷುಕನು ಆಡಿದಾ ಕಷ್ಟದ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಜನ್ಮ ವ್ಯರ್ಥವೆಂದು। ದುಃಖಿಸಿ ಸತಿಪತಿಗಳಿಬ್ಬರು ಬಂದು। ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಹ ರನ ಚರಣಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರು ॥15॥ ಪರಮ ಭಕ್ತರ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ತಕ್ಕೈಸಿ। ತನಯರಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ನೊಂದೆ ಮಗನೆ। ನಿನಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಫಲವಿಲ್ಲ ಹದಿನಾರು ವರುಷ। ಆಯಷ್ಯದ ಮಗನ ಕೊಡುವೆನು ಎಂದನು ॥ 16 ॥

ಒಂದು ಫಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಂದೀಶ್ವರ ಹೋದ। ಮಂಜುಳೆಗೆ ಗರ್ಭ ಸ್ಥಿರವಾಯಿತಾಗ। ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿ ಪಡೆದಳು ಭೂಮಂಡಲವನ್ನಾಳುವ ಹರಭಕ್ತನ ॥ 17 ॥ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕರಲಿ ಹೋಗಿ ಜಾತಕವ ಬರೆಸಿದನು। ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ। ದೇವಪಾಲನು ತನ್ನ ತನಯನಿಗೆ । ಚಂದ್ರಶೇಖರನೆಂಬೋ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟನಾಗ॥ 18 ॥

ಆಡುವ ಬಾಲಕನ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುತಿರಲು। ಆದವು ಆರೇಳು ವರುಷದಲ್ಲಿ। ಮಾಡಿ ಮುಂಜಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಯನು ಕಲಿಸಿದರು। ಆರೇಳು ವರುಷವಾಯಿತು ತನಯಗೆ॥ 19 ॥ ಹದಿನಾರು ವರುಷವಾಗಲು ಅವನಿಗೆ ತಾಯಿ ತಂದೆ । ತಿಳಿದು ಕಂಟಕವು ಪರಿಹಾರವಾಗಲಿ। ಎನುತ ಮಾವನ ಕರೆಸಿ ಕಾಶಿಗೆ ಮಗನ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗೆಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು ॥ 20 ॥

ಸೋದರಳಿಯನ ಸಹಿತ ತಾ ಬಂದನು। ಗೊಂಡಾರಣ್ಯವೆಂಬ ಪುರಮಧ್ಯದಲಿ। ಆ ದೇಶದ್ದೊರೆಯು ಮಂಡ್ಡೋರಾಯನ ಪುರದ। ಹುವ್ವಿನ ತೋಟದಲಿ ನಿಂದರವರು॥ 21 ॥ ಮಂಡೋರಾಯನ ಮಗಳು ಸಂಗಾತಿರೊಡಗೊಂಡು। ಒಂದು ದಿನ ಹುವ್ವಿನಾ ವನಕ್ಕೆ ಬರಲು। ಚಂದ್ರಶೇಖರನರಸಿ ಸೋಲು ಮುಡಿಗೆನುತಲೆ। ದುಂಡು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹುವ್ವ ಕೊಯ್ಯುತಿದ್ದಳು ॥ 22 ॥

ರಾಯನ ಮಗಳ ಸಂಗಾತ ಬಂದೋರೆಲ್ಲ। ಹುವ್ವ ಕೊಯ್ಯುವಾಗ ಒಬ್ಬಳು ಕೋಪಿಸಿ। ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿಯ ಮಗಳೆಂದು ನೋಡದೆ। ಅವಳು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಮಾತು ನುಡಿದಳಾಗ॥ 23 ॥ ನುಡಿದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ನಗುತ ಮನದಲಿ।

ಮಂಗಳಗೌರಿ ದಯವುಂಟು ಎನಗೆ ಮಂದಮತಿ ನೀ ನುಡಿದರೇನಾಯಿತೆನಗೆ। ಬಂದ ವಿಪತ್ತುಗಳ ಜೈಸುವೆನೆಂದಳು ॥ 24 ॥

ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲಿ ಐದು ಮಂಗಳವಾರ ನಾನು ಪೂಜಿಸಿ। ಪೂರ್ಣಾಯುಷ್ಯದ ಪತಿಯನು। ಬೇಡುವೆನು ಹರನಲ್ಲಿ ವರವನೆಂದಳು ॥ 25 ॥ ಆ ಮಾತನಾಲೈಸಿ ಕೇಳಿದ ಸುಕುಮಾರ। ಮಾವಯ್ಯ ನೋಡೋ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಾತನು। ರೂಢಿಗೀಶ್ವರನ ದಯೆಯುಂಟಾದರೆ ನಮಗೆ। ಈ ಹೆಣ್ಣು ನಮಗೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನುಡಿದ ॥ 26 ॥

ಮಾಡಿಸಾವರಣೆಯ ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ವರನು। ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ದಿಬ್ಬಣದ ವರನು। ಸಾಗಿ ಬಂದನೆ ಕುಷ್ಟಿ ಸಹಿತ ಮಂಡೋಪುರದ। ಹುವ್ವಿನ ತೋಟದಲಿ ನಿಂದರವರು ॥ 27 ॥ ಬಾಲಚಂದ್ರಮನಂತೆ ಹೊಳೆವ ಕುಮಾರನು ಇವನು ನಮಗೊಂದು ಘಳಿಗೆ ಎರವು। ಕೊಡಿರೆಂದು ದಿಬ್ಬಣದವರು ಮಾವನ। ಆಡಿದ ಮಾತಿಗೆ ನಕ್ಕು ಮಾವ ॥ 28 ॥

ಹೊನ್ನು ಅಣಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರ ಎರವುಂಟು। ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯು ಮುಂತಾಗಿ ಉಂಟು। ಕನ್ನಿಕೆಗೆ ವರನು ಎರವ ಕೇಳುವರ। ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನಾಕಾಣೆ ನಿಂತೆಂದ ಮಾವ ॥ 29 ॥ ಕಾಲವು ಒದಗೀ ಹೊತ್ತಿಗ್ಹದಿನಾರು ವರುಷ ನೋಡಲಾರವೆಂದು ಮನದೊಳರಿತು। ಯಾವ ಪುಣ್ಯದಲಿ ಬದುಕಿದರೆ ಸಾಕು ಮದುವೆ ಆಗು ಹೋಗೆಂದು ಕಳಿಸಿದ ಮಾವನು ॥ 30 ॥

ಬೃಹಸ್ಪತಿಯ ಕರೆಸಿ ನಕ್ಷತ್ರಾವನೆ ನೋಡಿಸಿ। ಮದುವೆಯ ಲಗ್ನ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ। ಆ ಕುಷ್ಟಿಯ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಸುಕುಮಾರಗೆರೆದರು। ಧಾರೆಯಾರರಿಯದೆ ॥ 31 ॥ ಮಾಣಿಕದ ಗಿಂಡೀಲಿ ಭಾಗೀರಥಿ ತುಂಬಿ। ಪ್ರಾಣದೊಲ್ಲಭೆ ಸಹಿತ ಮಂಗಳ ಧಾರೆ। ಭಾಗ್ಯದಲಿ ಎರೆದು ವಿನಿಯದಲಿ ಮಂಡೋರಾಯ। ದಾನಧರ್ಮದಲಿ ದಣಿಸಿದ ವಿಪ್ರರ ॥ 32 ॥

ಮಂಗಳಗೌರಿಯ ಮುಂದೆ ಗೃಹದೊಳು ಸಂಗಾತಲುಂಡು ಇಬ್ಬರು ಮಲಗಿರೆ। ಚಂದ್ರಶೇಖರನು ಸ್ವಪ್ನದಿಂದ ತನ್ನ। ಹೆಂಡತಿಯ ಕೂಡೆ ನುಡಿದ

ವಿನಯದಿಂದ||33|| ಗಂಡನ್ಹೇಳಿದ ಮಾತುಕೇಳಿ ಲಡ್ಡಿಗೆ ತುಪ್ಪ ತಂದು
ಬಟ್ಟಲವಳಿಗೆ| ತಂದು ಇರಿಸಿದಳು ದೇವರ ಮನೆಯಾಲಿ || 34 ||

ಮತ್ತೆ ಮಲಗಿರುವಾಗ ಘಟಸರ್ಪ ಮಂಚದ| ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿತು ಆ
ಸಮಯದಲಿ|| ಹರನರಸಿ ಮಂಗಳಗೌರಿಯನೆ ಪೂಜಿಸಿ| ಶಿರಸಿನಲಿ ತಂದು ಅಕ್ಷತೆ
ತಳಿದಳು || 35 || ತಳಿದ ಅಕ್ಷತೆಯು ಸರ್ಪದ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು |
ಅದರಾಯುಷ್ಯವು ಕ್ಷೀಣವಾಯಿತು|| ಹರನರಸಿ ಮಂಗಳಗೌರಿಯ ದಯದಿಂದ
ಚಿರಂಜೀವಿ ಆಯ್ತು ಕೇಳೆಂದ ಹರಿಯು || 36 ||

ಆಗ ಕಂಡಳು ಫಣಿಯ ನೋಡಿ ಬೆಳಗಾಗುತ್ತ| ಏನು ಕಾರಣ ಒಳಗೆ
ಬಂದಿತೆಂದು| ಶೀಘ್ರದಲಿ ತಂದು ಕಲಶವ ತುಂಬಿ ಕಂಚುಕ| ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿರಿಸಿ
ಮಲಗಿದಳು ಹರುಷದಿ || 37 || ಆ ಹೊತ್ತಿನಿರುಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರೊಂದಾಗಿ|
ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿರುತಿರ್ದರು| ಆ ಇರಳು ಕಳೆದು ಬೆಳಗಾಗೆ ಮಾವನ
ಕೂಡೊ| ಯಾರಿಗ್ಹೇಳದೆ ಕಾಶಿಗ್ಹೊರಟ್ಹೋದರು || 38 ||

ನಾರಾಯಣನ ಭಕ್ತ ಹ್ಯೋದ ಕಾಶಿಗೆ ಅತ್ತ | ಯಾರು ಅರಿಯರು ಅರುಣ
ಉದಯದಲಿ| ಆ ಕುಷ್ಟಿಯ ತಂದು ಹಸೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ| ಬಾಮೆಯನು
ಹಸೆಗೆ ಬಾರೆಂದರಾಗ || 39 || ಬಂದು ಕಂಡಳ ಆಗ ಬಿಳಿಮಯ್ಯನು ತನ್ನ
ಗಂಡನಲ್ಲಾವೆಂದು ಮನದಲರಿತು| ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದಳು ಒಂದು
ವರುಷವು| ಗಂಡನಲ್ಲದ ವ್ರತವು ತನಗೆಂದಳು || 40 ||

ತಂದೆ ತಾಯನು ಕರೆದು ಹೇಳಿದಳು ನೀವ್ ಕೊಟ್ಟ| ಬಾಲಪ್ರಾಯದ
ಗಂಡನಲ್ಲ ಇವನು| ಏನು ಕುಟಿಲವೋ ಕಾಣೆ ತಿಳಿಯಬಾರದಿಂದು| ಸಾಗಿಸಿ
ಕಳುಹಿಸಿ ದಿಬ್ಬಣದ ವರನು|| 41 || ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆದು ಹೇಳಿದಳು ಒಂದು
ವರುಷವು ಅನ್ನಛತ್ರವನು| ತಂದೆ ನೀ ಮಾಡಿಸೋ ಕೈವೀಳ್ಯವ ಚಂದದಲಿ
ನಾಕೊಟ್ಟು ಗುರುತ ಹೇಳುವೆನು| ಹಾಗೆಂದು ಕೈವೀಳ್ಯವನು ಕೊಡುತಿದ್ದಳು||42||

ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಲಿ ದಾರಿಮಾರ್ಗದ ಒಳಗೆ। ಹೋಗಿ ಬರುವವರು ಅನ್ನವನ್ನುಣ್ಣುವುದು। ರಾಯರ ಮಗಳ ಕೈವೀಳ್ಯವನೆ ತಕ್ಕೊಂಡು। ಹೋಗೋದು ಎಂದು ನೇಮಿಸಿದರಾಗ ॥ 43 ॥ ಆಳು ಭಟರನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗಿರಿಸಿ ಇಳಿದದು। ಮೀರಿ ಹೋದರೇನು ತಡೆದು ನೀವು । ಬ್ಯಾಗದಲಿ ಬಂದು ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಿ ಎನುತಲೆ ಈ ಬಗೆಯಲಾರುತಿಂಗಳ ಕಳೆದರು ॥ 44 ॥

ಭಾಗೀರಥಿಗ್ಹೋಗಿ ಬ್ಯಾಗ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ । ಆರೇಳು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬಂದವರು। ಕಾವಡಿಯ ಸಹಿತ ತಕ್ಕೊಂಡು ಮಂಡೋಪುರದ। ಊರು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದರು ಇಬ್ಬರು ॥ 45 ॥ ಕಾಣುತ್ತ ಚಾರರವರ ಬ್ಯಾಗ ಬಂದೇಳಿದರು। ಬಾ ಎಂದು ಕರೆದರೆಲ್ಲರನು। ಬ್ಯಾಗದಲಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದರವರ। ವಾರಿಜಾಮುಖಿ ನೋಡಿ ತಿಳಿದಾಗ ॥ 46 ॥

ತಂದೆಯನು ಕರೆದು ಹೇಳಿದಳು। ಅಂದು ಈತನಿಗೆ ಧಾರೆಯನೆರೆದಿರಿ ನಂಬಿಕೆಯು ಏನೆಂದು ಕೇಳಿದರೊಳಗಿಂದ। ತಂದು ಬಿಚ್ಚಿದಳು ಕಲಶವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ॥ 47 ॥ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ಆ ಸರ್ಪ ಕಂಠಮಾಲೆ। ಸರವಾಗಿ ಇರಲು ಅಲ್ಲಿದ ಜನರು। ಹರಸಿ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ। ಮುತ್ತೈದೆತನವನು ಪಡೆಯೆಂದರು ॥ 48 ॥

ನಿನ್ನ ಗುರುತೇನೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕಾಶಿಗೆ। ನನ್ನ ಮಾವನ ಕೂಡ ಹೋಗುತಿದ್ದೆ । ನಿಮ್ಮ ಬೀಗನು ತನ್ನ ಮಗನು ಕುಷ್ಟಿಯು। ಎಂದು ನಮ್ಮ ಕರೆತಂದು ಧಾರೆಯನೆರೆಸಿದ ॥ 49 ॥ ಲಡ್ಡಿಗೀ ತಿಂದ ಬಟ್ಟಲ ತಂದರೊಳ್ಳಿನಿಂದ। ಮುದ್ರೆ ಉಂಗುರವು ತೋರಿಸೆ ಜನರಿಗೆ। ಪ್ರಜ್ವಲಿತವಾದ ಮುದ್ರೆಯ ಮ್ಯಾಲೆ। ಚಂದ್ರಶೇಖರನೆಂಬೋ ಹೆಸರನು ಕಂಡರಾಗ ॥ 50 ॥

ಮಂಡೋರಾಯನು ತನ್ನ ಮಗಳ ಸಂತೈಸಿದನು।ಇಂದು ತನ್ನ ಕುಲಕೆ ಕೀರ್ತಿಯನು ತಂದೆ। ಗಂಡನೇಳಿದ ಮಾತು ಮೀರದೆ ಇರುವೆಯೆಂದು ಚಂದದಲ್ಲಿ ಮಗಳ ಮುದ್ದಾಡುತಿದ್ದ ॥ 51 ॥ ಹೀಗೆ ಒಂದೆರಡೊರುಷ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರೊಂದು।

ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಲಿ ಇರುತಿರ್ದರು। ತಾಯಿ ತಂದೆಯ ನೆನೆದು ಹೋಗಬೇಕೆನುತಲಿ । ಮಾವನ ಕೂಡೆ ಹೇಳಿದ ವಿನಯದಿ ॥ 52 ॥

ಸೋದರಮಾವ ನಮ್ಮೂರಿಗ್ಹೋಗೋಣೆನ್ನು । ತಾಯಿ ತಂದೆಯ ನೋಡಬೇಕೆಂದರೆ। ಆನೆ ಕುದುರೆ ಮಂದಿ ದಳಸಹಿತ ಆಳಿಯ ಕುಮಾರಿಯನೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಚಿಂತಿಸುತಿದ್ದ ॥ 53 ॥ ದಾರಿ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಬರುವಾಗ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸ ಆಗ ಬಂದಿತು ತನ್ನ ಮನದಲರಿತು। ಹೇಳಿದಳು ಪತಿಯೊಡನೆ ನಗುತ ಸಂತೋಷದಲಿ । ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲ ಗೌರಿವ್ರತವನು ॥ 54 ॥

ದಾರೀಲಿ ವ್ರತವನು ಮಾಡಬಾರದು ಕೇಳು। ಊರಿಗ್ಹೋದಮ್ಯಾಲೆ ಮಾಡೆಂದರು। ಕೇಳು ಕಿರಿಮಯ್ಯ ಒಂದು ಘಳಿಗೆ ತಡವಿಲ್ಲ ಬಾಲ್ಯದಲಿ ಬಿಡದೆ ಈ ವ್ರತ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ॥ 55 ॥ ಗಂಗೆಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಮಡಿಯನುಟ್ಟು ಚಂದ್ರಶೇಖರನರಸಿಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ। ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಪುಷ್ಪದೀಪಧೂಪಗಳಿಂದ ಮಂಗಳಾರತಿಯನೆತ್ತಿದರು ಹರುಷದಿ ॥ 56 ॥

ಹರನರಸಿ ಮಂಗಳಗೌರಿ ನೆಲೆಸಿದ ತಾವು। ಮಣಿಪುರವು ಎಂಬೋ ಪಟ್ಟಣವಾಯಿತು। ದೊರೆ ಮಕ್ಕಳುಂಡು ಕೈತೊಳೆದು ತಮ್ಮಯ್ಯನ ಪುರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದರವರು॥ 57 ॥ ಹರನ ವರದಲಿ ಕೊಟ್ಟ ತನಯನಾ ಮಾತುಳನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಾ ಮಗನು ಏನಾದನೋ। ಎನುತ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಮರುಗುತಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಬಂದನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಚರರು॥ 58 ॥

ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷದಲಿ । ರಾಣಿಯ ಬಳಿ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ। ರಾಣಿ ವಾಸವ ಬಿಟ್ಟು ಸಂತೋಷದಲಿ ಸುತನ ನೋಡಬೇಕೆಂಬೋ ತವಕದಲ್ಲಿದ್ದರು ॥ 59 ॥ ಶುಭವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿದ ಚರರ ಮನ್ನಿಸಿ ಭೂಪ। ಉಡುಗೊರೆಯ ಆಭರಣವ ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟು। ಕಲಶ ಕನ್ನಡಿಯ ತೋರಣ ರಚಿಸಿ ಪುರದೊಳಗೆ। ತನಯನ ಕಾಣಲುತ್ಸಾಹದಲ್ಹೊರಟ ॥ 60 ॥

ದೂರದಲಿ ತನಯನ ಕಾಣುತಲಿ ಸಂಭ್ರಮದಿ। ಏನು ಕಾರಣ ಹರಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ। ಕಾಲವಾದ ಮಗನ ಬದುಕಿಸಿ ಕರೆತಂದು ಯಾರು ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಪುಣ್ಯಕೆ ಜಗದೊಳು ॥ 61 ॥ ಶುಭಲಗ್ನದಲಿ ಮಗನು ಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು ಎಂದು । ಪುರದ ಜನರೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅರಮನೆಗೆ। ಬಂದು ತಾಯಿ ತಂದೆ ಚರಣಕೆ ಪಳಿವಂಟರಾಗ ಸೊಸೆ ಮಗ ಸಹಿತಲಿ ॥ 62 ॥

ಪಳಿವಂಟ ಸೊಸೆ ಮಗನ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ತಕ್ಕೈಸಿ। ಮಗಳೇ ನೀನ್ಯಾವ ವ್ರತವನು ಮಾಡಿದೆ। ಏನಂತ ಕೇಳಿದಳೆ ನಾನೇನರಿಯೇ ಪುರುಷನ ಚರಣವೇ ಗತಿಯೆಂದು ಇರುತಿದ್ದೆನು॥ 63 ॥ ಮಂಜುಳೆಯು ತಮ್ಮನ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ತಕ್ಕೈಸಿ। ತಂದಿತ್ತೆ ಹೋದ ಮಗನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ।ಇಂದು ನೀ ಧರೆಯೊಳಗೆ ಮಾಡಿದುಪಕಾರವನು। ಎಂದಿಗಾದರು ನಿನ್ನ ಮರೆಯಬಹುದೇ ॥ 64 ॥

ಅಕ್ಕಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಪುಣ್ಯದಲಿ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರ ಬದುಕಿದನು ಕೇಳಮ್ಮ ತಾಯಿ। ಅಲ್ಪದಾಯುಷ್ಯ ಹೋಗಿ ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಯ್ತಿವನ। ಮುತ್ತೈದೆತನವುಂಟಾಯಿತು ॥ 65 ॥ ಸೃಷ್ಟಿಗೀಶ್ವರನರಸಿ ಗೌರಿಯನೆ ಪೂಜಿಸಿ ಮುತ್ತೈದೆ ತನವನು ಪಡೆದವಳು। ಮುತ್ತೈದೆತನವನು ಪುತ್ರ ಸಂತಾನವನು ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸುವ ಮಂಗಳಗೌರಿಗೆ ॥ 66॥

॥ ಮಂಗಳಂ ॥

ರಾಗ - ನೋಟ್

ವರಗೌರಿ ಪಾಲಿಸು । ಧರೆಯೊಳು ಎಮ್ಮನು ॥ ಪ ॥ ಸಾರಿ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆವೀಗ। ಭರದೊಳು । ನಿನ್ನ ॥ ಅ - ಪ ॥ ದುಷ್ಟನಾಶಿನೀ ಸೃಷ್ಟಿಪೋಷಿಣೀ। ದೀನ ಪೋಷಕಳೇ ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳ್ ಕೃಷ್ಣೇಂದ್ರನನ್ನು । ಸಲಹು ಮಾತೆಯೇ ॥ 2 ॥ ಧರೆಯೊಳು ಕಲ್ಯಾಣ ಪುರಿಯೊಳು ವಾಸಿಪವರನನ್ನು ಪೊರೆ ನೀ ಬೇಗ ಸಾರಸನೇತ್ರೆ॥

॥ ಮಂಗಳಗೌರೀ ಹಾಡು ಸಂಪೂರ್ಣಂ ॥